

שבת
שלום

פרשת במדבר

"נשא את ראש בני קהת.. כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד.. זאת עבדת בני קהת.. והורידו את פרכת המסך.." (במדבר ד', ב'-כ').

עבודתם של הלוויים המשרתים בקודש, מוגדרת ומחולקת על פי נושאים לראשי המשפחות. הוראות הביצוע לכל משפחה יורדות לפרטי פרטים ומפורסמות לכל.

הפטור שקיבלו הלוויים מההתעסקות בחולין והשירות בצבא, אינו מקנה להם את הזכות להחליט מרצונם הטוב, כיצד לשרת בקודש. עבודתם אינה נשמרת בגדר 'סוד מקצועי', אלא ההפך.

זכות זאת- מחייבת אותם בעמידה ביעדים ובשקיפות מלאה מול שאר השבטים במבחן השוויון בנטל.

(עיון בפרשת השבוע)

"במדבר- אומרים אב הרחמים. במוצאי שבת אין אומרים ויהי נועם ואתה קדוש"
(לוח א"י הרב טוקצינסקי)

שעור פרשת השבוע: הרב ארי

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	19.07	זמן תפילין/טלית	4.52
מנחה א' 14.00	ב' 19.15	סוף זמן ק"ש	9.11
ערבית ושיעור הרב		שקיעה	19.28←19.31
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	13.15
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	19.15
מנחה	13.30, 17.40	צאת הכוכבים	19.49
לימוד 'דור לדור'	17.10	ערבית	20.10
שיעור הרב ארי	18.00		
צאת השבת	20.04	שחרית נוער	7.30

לפרשת במדבר - מדוע קטן כל כך שבט לוי?

בספר במדבר מונים פעמיים את בני ישראל, פעם בתחילת המסע – בפרשתנו, ובפעם השנייה ערב הכניסה לארץ. בטבלא המצורפת אנו יכולים לראות שינויים בגודלם של השבטים במהלך שלושים ותשע שנים במדבר, חלק התרבו, חלק התמעטו, אבל הדבר הבולט הוא מספרם הנמוך של בני שבט לוי, כאשר מספרם בפרשות הוא מבן חודש ולא מבן עשרים, ומתוך הנחה שתוחלת החיים שבעים שנה, הרי חישוב מספרם מבן עשרים נמוך יותר (פחות מחציו של מנשה, שהוא השבט הקטן בפרשתנו) ומדוע?

השבט	מספר גברים פרשת במדבר	מספר גברים פרשת פנחס
ראובן	46500	43700
שמעון	59300	22200
יהודה	74600	76500
יששכר	54400	64300
זבולון	57400	60500
אפרים	40500	32500
מנשה	32200	52700
בנימין	35400	45600
דן	62700	64400
אשר	41500	53400
גד	45600	40500
נפתלי	53400	45400
לוי חודש +	22300	23000
לוי +20	15900	16400
סה"כ	619400	618100

במבט מהיר על מספרי הגברים נראים שינויים גדולים אצל חלק מהשבטים (שמעון, יששכר, אפרים, מנשה, בנימין, אשר ונפתלי) ובשבטים האחרים, השינויים קטנים יותר. התורה מספרת לנו על מותם של לא מעט אנשים, במהלך המסע במדבר, באירועים שונים: קברות התאוה, חטא המרגלים, פרשת קרח, הנחשים, כיבוש עבר הירדן המזרחי וחטא המדיינות. יתכן ואירועים אלו השפיעו במידה זו או אחרת על ירידה במספר הגברים בשבט זה או אחר, ולעיתים אף מורידה את מספרם אל מתחת לריבוי הטבעי.

אולם כאשר אנו מסתכלים על סיכום שני המניינים, מספרם של ישראל כמעט זהה, ובאופן מפתיע מספרו של שבט לוי נמוך ביותר ונשאר כמעט ללא שינוי. לכן ייתכן והשינויים במספרם של גברי השבטים נובע מנדידה בין שבטים, ולא דווקא מטרגדיה של מוות המוני. ומי הם אותם "נוודים חופשיים"? אותם "ערב רב" שייחוסם השבטי אינו ברור או כאלו המתייחסים לשני שבטים לפי מוצא הוריהם, וכאן הייתי מסייג את דברי למקרים חריגים בלבד.

שבט לוי נספר בפרשתנו משתי סיבות. הראשונה כדי להציבם בעבודת המשכן, והשנייה כדי שיחליפו את הבכורות, אחד לאחד, ופדיון אלו שלא נמצא לוי תמורתו. למעשה שבט לוי הפך להיות "השבט הנבחר" וככאלה עליהם לשמור על ייחוס שבטי נוקשה, יוצא איפה שכל מי שאין בידו תעודת יוחסין אינו יכול להשתייך לשבט לוי, אלא עליו למצא את מקומו באחד מהשבטים האחרים, ומכאן לדעתי נובעת קטנותו של שבט לוי.

אשר צביון

" שדה שעורים תמה, זר חג עוורת, שפע יבול וברכה "

הנכם מוזמנים להשתתף

בטקס חג השבועות בשדות החיטה

הטקס יתקיים ביום ראשון ג' בסיוון, 12.5.13

בתוכנית:

16: 30 - התכנסות בדשא ליד המזכירות, ומשם יציאה בקבוצות

לתחנות הפזורות בדרך.

17: 45 - הגעה לשדה החיטה

- הכנת טנא מתוצרתנו החקלאית, לצדקה

- הכנת זרים

- תערוכת כלים חקלאיים

18: 15 - טקס חגיגי

תפילת מנחה תיערך לאחר הטקס.

* המעוניינים להגיע ישירות לטקס, יגיעו לשדה החיטה שבצמוד לשער השדות ליד סיפן.

* הסעות יועמדו לרשות הציבור המבוגר בשעה 17: 30 מהמזכירות.

כולם מוזמנים לבוא לבושים לבן ומצויידים ב: מים, כובע, וארוחת ערב.

בואו בשמחה!

ו.ח'ינוק

ליא, חוה, ספיר

ומיכל אחיטוב.

בשבת - עלה חתן בר המצווה אילון מוסנזון וקרא בבהירות ובביטחון את הפרשה וההפטרה. אחריי עלה דוד אביו והשלים את המלאכה בתפילת מוסף נעימה וקולחת. ברכות לאילון ולכל המשפחה. בשיעור פרשת השבוע עמד דובי גינזברג על חשיבות העשייה ומילוי החובות הבאים מתוך רצון ולא מתוך כורח. מעשים הנעשים שלא מתוך רצון אמיתי ופנימי, סופם שיהיו זקוקים לתיקון. הלימוד בליל שבועות, משמש דוגמא לכך. אז, באותו הלילה שקדם למתן תורה, חסרה היתה באבותינו התשוקה והלהט המתבקשים, והם ישנו שנת ישרים. לא נותר לנו אלא לפרוע שטר חוב זה ולקרוע אותו מעלינו על ידי 'לימוד ערני' עד אור הבוקר. 'חטא המרגלים' - הוא דוגמא נוספת לחוסר מוטיבציה המחייב את הדורות הבאים בתיקון. הכוונה בשילוחם הייתה לעורר בלב העם את הכמיהה לארץ ישראל. תחת זאת יצאה 'דיבת הארץ' שברה את רוח העם ויצרה שטר חוב כבד, המחייב אותנו לחזק את כח הרצון והלהט הפנימי. בשיעורו בפרקי אבות, התייחס אליאב לזר לעובדה ש'חרות אמיתית' נוצרת כאשר האדם מחובר לייעודו הטבעי אז, חיצוניותו ופנימיותו חד הם - ממש כמעשה הלוחות המבטאים שלמות. אליאב הדגים הלכה למעשה באמצעות דגם קרטון מאיר עיניים את הכוונה "חרות על הלוחות" כאשר הכתב אינו מוטבע חיצונית אלא הוא חלק **פנימי בלתי נפרד** מהלוח. ומה הוא ייעודנו הטבעי? - לימוד וקיום התורה! ובשפתם של פרסומאים בני זמננו - "רוצה להיות בן חורין? - תתחבר לעצמך.."

ביום ראשון - הובאה למנוחות בכפר מעש סופרת הילדים והנוער - דבורה עומר, בת קיבוץ "מעוז חיים". במהלך חייה צברה אהדה בזכות גיבוריה הספרותיים שידעו לדבר אל הקוראים בשפתם, גם אם היו דמויות מופת וגיבורים הסטוריים, ובזכות החיים שיצקו סיפוריה לתולדות היישוב והמדינה - יהי זכרה ברוך!

ביום שלישי - ליל יום ירושלים, זכינו למופע מיוחד "תבלין ירושלמי" המשלב מוזיקאים וירטואוזיים והרכב כלים ייחודי מסוגו בעולם. קודם המופע, הגיע לאזור חדר האוכל אלי קראוס והזמין את החבורה בזמן שכיוונו את הכלים, להצטרף אליו לבית הכנסת. לאחר התלבטות קלה, לקחו את 'כלי שירם' וחברו אל מיוזענו, לתפילה מוסיקאלית-ספונטאנית. "היה מיוחד, מרגש ומעניין" סיכם כתבנו לענייני חידושים בתפילות ואחרון השמרנים-מר אליסף אש. נחזור למופע.. סולן הלהקה ואביה הרוחני - זיו יחזקאל, נטל לידיו כלי מוזר הדומה לסאג' לאפיית פיתות, עם ריקועים שונים העונה לשם 'פנטאם' והחל לתופף עליו בכפות ידיו בריכוז וברגש, תוך שליטה מוחלטת בגובה הצלילים ובארכם. צלילי הפנטאם המופלאים המזכירים את קולו של הנבל, טפטפו להם באטיות עד שזרמו בשצף קצף למוסיקה מוכרת וקולחת. דרך אגב, הכלי ה'אוריינטאלי' פותח בשוויץ.. המופע התקדם והפך לתוסס וקצבי בעזרת גיטרה, עוד, חלילים ועוד כמה כלים מוזרים כמו: תוף-כד ואפילו.. מסרק! שבאו כולם יחד לידי ביטוי ברגע השיא בשיר שהפך להמנון החתונות - "אם אשכחך ירושלים", על פי יעקב שוויקי. נגן הגיטרה והזמר - יזהר שאבי, חברו של אמתי יקותיאל ז"ל, השמיע בהופעת בכורה את השיר שהקדיש לחברו הטוב שנקרא 'כ"ו באב' - היום בו נהרג אמתי בשערי העיר העתיקה בידי מרצחים, וריגש את כולנו. ביקשנו הדרך ואף קיבלנו. את הערב סיכם בדברי ברכה - אלי קראוס שסלסל קודם לכן בשיר "שבחי ירושלים", בקול גבוה ופייטני. תודה לוועדת תרבות על היזמה המקורית, ולכל אלו שסייעו ותרמו ממאפה ידיהם.

ביום רביעי - בבוקר התבשרנו רשמית על קבלתם לחברות של רננה וזיו יערי. נקווה לידיעות הולכות ומתגברות בכל הקשור לנושאי קליטה וקבלת חברים חדשים, וזו היא רק ההתחלה..

יורם קימלמן

דוח מוצג-אסיפה

במהלך השבוע שעבר, התקיימה אסיפת חברים, ובהמשך גם ישיבת מועצה, ולהלן דיווח קצר על שני הכינוסים הללו:

אסיפת חברים:

1. בסעיף הראשון נבחרה אפרת פראווי כאחראית על חומ"ש, במקום חנוש. קבוצת החומ"ש כוללת את הבנים והבנות שלנו מתום הלימודים, דרך מכינות, לימודים, ישיבות וכדומה, ועד תום השירות למדינה בכל דרך שהיא. לא צריך להדגיש את החשיבות בתפקיד, וזה המקום להודות לחנוש שעשתה זאת בנאמנות ומסירות תקופה לא קצרה. אנחנו ביחד עם הציבור שבחר באפרת פה אחד, משוכנעים שהיא תעשה זאת לשביעות רצון כולנו. הצלחתה – הצלחתנו.
2. הסעיף השני עסק בדיון לקראת קבלה לחברות של משפחת יערי רננה וזיו, וההצבעה בקלפי נערכה השבוע.
3. הסעיף השלישי עסק במינויו של עופר כפרוייקטור, לתחום הצמיחה הדמוגרפית למשך שנה, עם תום כהונתו כמנהל קהילה בחגי תשרי תשע"ד, ובהיקף משרה של 2.5 ימי עבודה שבועיים. בדיון נשמעו מחד הערות על חשיבות התפקיד, ומאידיך תהיות האם שנה אחת תספיק, והאם לא נכון ליעד לכך היקף משרה גדול יותר. מאידך מש"א ואנוכי שהצגנו את הסעיף חושבים שייתכן שעופר יצליח בשנה הזו, להניח את התשתית שתקל מאד על מי שיעסוק בכך בהמשך, וניתן אולי יהיה להכפיף זאת למנהל הקהילה נחום בעוד שנה. בכל מקרה אם נחשוב שנדרש שינוי נשוב לאסיפה בשנה הבאה. ברוב עצום הצעת מש"א והמזכירות התקבלה.
4. בסעיף הרביעי הציג חלופ, את המתווה הרעיוני, של התב"ע החדשה שצוות שלם עובד עליה, שעיקרה איתור שטחי בניה חדשים לפחות ל 100 עד 150 משפחות חדשות, טיפול בבעיות תנועה כבדה ומסחרית בסעד, וכן התייחסות עקרונית לטיפול והסדרה של אזור היישוב הוותיק. ההצגה הזו היא צעד ראשון בתהליך ארוך שהתחלנו בו, וברור שעוד נשוב לציבור עם הצגות, מצגות, ונושאים לדיון והחלטה. בהמשך להצגה הזו, אנחנו מתכוונים להציג זאת גם בפני תושבי שכונת שקד, על מנת שגם הם יוכלו להשפיע על המתווה הסופי. תב"ע מטבעה עוסקת בעתיד ארוך טווח, וכידוע גם לוקח הרבה מאד זמן, לקדם אותה אצל הגופים השלטוניים הרלוונטיים. ולכן היה זה צעד ראשון במסע ארוך, שאת סופו קשה לשער אבל..... מי שלא מתחיל גם לא מסיים.

מועצה:

ביום חמישי האחרון התקיימה ישיבת מועצה אחרונה בהרכב הישן והישיבה הבאה תתקיים כבר אי"ה בהרכב המוקטן (24 במקום 36 חברים) שאושר באסיפה. במהלך הישיבה עסקנו בשני נושאים:

1. אישור צירים ומשקיפים למועצת החינוך של הקב"ד, שתתקיים בסעד בסוף החודש. לחברי המועצה הוצגה רשימת הצירים והמשקיפים לאישור. נשמעו טענות על כך שלא התקיים בסעד דיון ציבורי לקראת המועצה, ולמרות שברור שגורמי החינוך עושים את המיטב בכדי להיערך למועצת החינוך, הרי שמדובר בנושא מערכת, שחשוב שכל הציבור יהיה שותף לו. סוף דבר אושרו שמות הצירים והמשקיפים, וכולנו

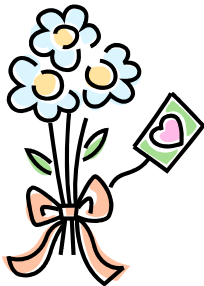
נתכנס לאסיפת אגודת מתיישבים (ראו בהמשך) שתעסוק גם בהיערכות למועצת החינוך, על פי בקשת חברי המועצה.

2. קבלה למועמדות של 8 משפחות נוספות – קיימנו דיון ארוך וממצה על קבוצה נוספת של נקלטים, לקבלה למועמדות לקראת חברות מלאה אי"ה, מיכל אחיטוב וגילי (כאחראית על הגרעין) הציגו את המשפחות, ולשמחתנו כל המשפחות התקבלו למועמדות ברוב עצום. המשפחות שהתקבלו הן: יעל ויואב פרנקל, בלומנטל חגית ומנחם, ביליה אפרת וטל, רסיסטל נעמי ויצחק, סאסי עדי ואריאל, קרב אל יסמין ויאיר, עמר הדס ורביב, וצרפתי שושנה ואורן.

במוצאי השבת שלאחר שבועות, פרשת "נשא" נקיים אסיפת מתיישבים ובה דיון לקראת מועצת החינוך ועוד.

הצגה לכולנו, וברכת צלה וצמח

בוקי

לרננה וליוני יצרי
ברכות לרצף קבאתכט לחברות
ננכה לפניט רבות של עשייה משותפת ומבורכת
קהילת סעד

ללאולה ולליפא אהרנוני ולכל המשפחה
מזל טוב לנישואי הנכדה היפה - בתם של הדסה ורמי אהרנוני
עם"ל אהוד

לפני ומיכל אחיטוב מזל טוב
להולדת הנכדה
בת לליטל ולארנה יורן - ליברמן

לאבי וללאה הלפרין ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנכדה
בת לליסה ולאלעד הלפרין

מנהרת הזמן

בימים ההם - כשהתנהלה התקשורת באמצעות טלפון קווי עם חוגה, ו'תבילות התקשורת' הוצעו רק על ידי "דואר ישראל"... העסיקה את מנהל 'המזכירות הטכנית' השאלה כיצד לצמצם בהוצאות. נחזור 43 שנים לאחור (1970) ונבחן את ההצעה שהועלתה. אולי ניתן ליישמה היום?

התקשורת במשקנו

בזמן האחרון חלה התדרדרות רבה בכל מה שקרוי התקשורת. חברים מרימים טלפון לסידור ענינים מבלי לחשוב, אולי ניתן להסדיר את הענין גם ע"י תכתובת הן בגלויה (0.12 אג') או מכתב (0.18 אג'). נדמה כי דבר הגלויה או המכתב נשכח כליל. כוונתי בעיקר לשיחות הטלפון המשקיות הנעשות מדי יום ביומו. לשם אינפורמציה עלי לציין שאנו משלמים מדי חודש למעלה מ- 1500 ל"י עבור שיחות טלפון, הווה אומר למעלה מ- 18000 ל"י לשנה.

ב - 1.11.70 עלו מחירי התקשורת ובכל זאת לא ירדנו במספר השיחות המשקיות. מחיר השיחות היום הוא למעלה מ- 25 אג' (כולל 20% בול בטחון + שירותים עבור כל המכשירים).

חברים, ינסה נא כל אחד ואחד את עצמו ויחשוב מה עשוי לקרות באם יכתוב גלויה או מכתב. איני אומר על כל דבר, אך לפחות 50% מן הסידורים ניתן להסדיר בתכתובת.

החל מ- 1.2 נכנס לתוקפו שנית רישום שיחות טלפון של כל ענף וענף ע"פ מונה המותקן במרכזיה שלנו. חבר המבקש לטלפן ימסור למרכזן איזה ענף לחייב. חבר שלא יציין זאת עלול לחייבו המרכזן באופן פרטי. לכן מתבקשים החברים הזקוקים והמוכרחים להשתמש בטלפון לציין בגמר השיחה את מי לחייב.

תזכורת: ע"פ החלטת האסיפה שיחות פרטיות תעשינה אך ורק בטלפון הציבורי. לכל חבר זכות של 20 אסימונים לשנה.

בגלל העומס שישנו על שני קוי החוץ שלנו כדאי ורצוי שכל ענף יצטייד במספר אסימונים ע"מ להיעזר בט.צ.ג. (טלפון ציבורי גובה). לדעתי עם קצת תשומת לב ומחשבה ניתן לחסוך ולקצר בשיחות הטלפון, לא פעם ניתנת הערה לחברים, אך כל אחד בשלו חושב כי השיחה שלו היא החשובה והדחופה ביותר.

חושבני כי המצב של היום אסור שימשך, לדעתי ניתן לחסוך כ- 6,000 ל"י לשנה כלומר לרדת ב- 1/3 משיחות הטלפון ה"נשרפות" כיום, וזה ע"י כתיבת מכתבים והן ע"י מחשבה ותשומת לב. יתכן אם ירצה ה' נוכל להוסיף חיסכון זה לתקציב ועדת חברים לשנת התקציב הבאה, אשר עליו אנו נלחמים מדי שנה בשנה.

"אחת מ'fenנו" – מ'רו'פ'ים א'ס'ר
שרה ר'פ'ין מספרת על א'מ'ר
ר'א'י'נה: ח'י'צ'ה י'ק'ו'ת'א'ל'

הוריי הם ילידי הארץ. אימי – ממשפחה מאד מיוחסת, משפחת שפיצר. אבי – גם כן ממשפחה מיוחסת, משפחת גולדברג. בית הוריי היה בית פתוח – רק עכשיו אני יודעת להעריך אותו. כולנו נשארנו דתיים, כי לא היה לחץ וההורים מאד הבינו אותנו. לי מעולם לא היו חברים דתיים – וזה לא הפריע להוריי. אמרתי תמיד – אני אתחתן עם בחור דתי, גם אם אהיה בסביבה לא דתית. ואכן כך היה.

המצב הכלכלי היה קשה בירושלים, אבי נאלץ להפסיק את לימודיו ופתחנו חנות ירקות במחנה יהודה. שני הוריי נרתמו לעבודה בחנות.

אנו הילדים למדנו עד שלב מסוים. התחלתי תיכון אך לא סיימתי. עברתי קורסים שונים בבית-למל, ואז הוכשרתי כגננת ועבדתי בגן שטראוס המיועד 'רק' לילדים של עובדי ביה"ח הדסה.

אחי הגדול ואני היינו בהגנה. ברח' שמואל הנביא היה סניף של טיפת חלב ושם היה סניף של ההגנה מוסווה ע"י טיפת-חלב שם הייתי. ביום שהותקפה שיירת הר - הצופים בה נהרגו אמא של שושנה עברון ומנהל בית-החולים הייתי בעמדת טיפת-חלב. שם התרכזנו, וראינו את כל מה שקרה.

הייתי הבת השלישית בבית. השדכנים אמרו תמיד שהם רוצים את הבת השלישית, אבל ההורים אמרו – אצלנו יש סדר. קודם האח צריך להתחתן, אח"כ האחיות הראשונה, השנייה, ורק אז אני.

טוב, אחיותיי התחתנו והגיע תורי. הכרתי בחור אמריקאי אמיד ביותר, והוריי בנו על זה, כי המצב הכלכלי היה קשה בארץ. אבל אחרי שניים-שלושה מפגשים באתי הביתה ואמרתי שאני מפחדת מהבחור הזה.. עמדתי בסירובי ואז הכרתי את חיים אתו התחתנתי כעבור שלוש שנים. הוא ביקש ממני להגיע למשואות יצחק וכשמשואות הפכה למושב שיתופי עבר חיים לסעד ואני אתו.. לאמי היה קשה עם הקיבוצניק הזה, להורים שלו – היה פחות קשה.

עכשיו מגיע סיפור החתונה. הגעתי לקיבוץ על נעלי עקב, ליפסטיק על השפתיים ולכה אדומה על הציפורניים. הגעתי לשבת. מיד רצו לספר לאחד החברים העונה לכינוי 'שפיץ הגדול' (דוד בן יוסף - חבר גרעין ז' מחבר הספר "האם יש סיכוי לאהבה"). אמרו לו: - "בת-הדודה שלך הגיעה". הוא אמר שזה לא יכול להיות, כי הוא לא הזמין אותי. כשאמרו לו שהגעתי לחיים – הוא כמעט נפל על הראש כי לא תאר לעצמו שבת דודתו ה'מיוחסת' מסתובבת עם קיבוצניק..

באתי לשבת ואחרי הארוחה יצאנו החוצה וכל גרעין ז' קיבל אותי. עמדנו על הרחבה ודיברנו. בא ג'ינג'י והזיז את כולם, כשאני עומדת באמצע, והוא אמר לי: - "עכשיו תסתובבי". הרגשתי שאני מתה על המקום, ואז הוא אמר לי שעברתי את מבחן הקבלה לקבוץ. חיים שהיה נבוך בעצמו מתשומת הלב שעוררתי.. ביקש ממני שכשאני מגיעה לסעד עליי ללבוש את הבגדים הכי פשוטים שיש לי.

עברתי את המבחן הקשה עם ג'ינג'י, והפכנו לשכנים. יום אחד באתי הביתה ואמי אמרה לי: - "את לא חוזרת לקבוץ, את נראית חולה מאד". מרחתי ליפסטיק על שפתי ושאלתי – "עכשיו אני נראית בסדר?" מאז כשהייתי יוצאת מן הקיבוץ הייתי מורחת עוד בדרך ליפסטיק על השפתיים בהיחבא, שאף חבר לא יראה אותי.

את ימי העבודה הראשונים שלי העברתי במחסן הבגדים, בתליית לבני טריקו על חוטי תיל. הייתי תולה ובוכה. חזרתי הביתה לפחון, כולי בכי תמרורים. שוש שאלה אותי לפשר הדבר, ואני אמרתי שאני לא מסוגלת לתלות לבני טריקו. ואז אמרה שוש ברקאי (ולימים אייל) – "בסדר, אז תעבדי בחדר-האוכל". עבדתי בחדר-האוכל, אבל הייתי אומרת כל פעם "בבקשה, ותודה". אז היו צוחקים עלי. חזרתי לפחון, שוב בבכי תמרורים. ושוב שאלה אותי שוש אייל לפשר בכיי, והיא שאלה אותי: – "אז מה נעשה איתך. אולי תעשי סניטריות?" – ואני אמרתי שאני בחיים לא אעשה את העבודה הזאת – ואכן לא עשיתי, והכל בזכותה של שוש אייל.

שבוע לפני החתונה, ועדיין לא ידענו היכן נגור. שאלתי את מזכיר הפנים - רלי סימון: היכן נגור? והוא ענה לי שאם מאד אוהבים אפשר לגור באוהל. ממש השתגעתי. יומיים לפני החתונה קיבלנו את החדר. היינו המשפחה הראשונה בקבוץ שיש לה כורסה עם רצועות וכוננית ספרים. להוריי היה קשה לקבל את העובדה שלא היתה לנו חתונה מכובדת בלשון המעטה.. אז הם עשו לנו מסיבה גדולה נוספת בירושלים.

כשחזרנו מן החופש שלאחר החתונה, הבטיח לי חיים שעבד אז ב'קבוץ הדתי' ששלושה חודשים הוא יישאר צמוד אליי בקיבוץ עד שאתרגל. לאחר שלושה ימים הוא אמר לי שהוא מוכרח לנסוע לישיבה חשובה.. בהמשך הוא היה חוזר רק בימי שלישי וחמישי, ואני נשארתי בידיה של שוש אייל.

אחרי שנה, סמוך להולדתה של בתנו הבכורה חיה חזר חיים לעבוד בקיבוץ בלול ובמטע. לאחר שנה חזר שוב לעבוד בקבוץ הדתי, וכשנדרש לצאת בפעם השלישית – לא הסכמתי. ואז יצאנו לשליחות באנגליה. היינו השליחים המרכזיים לכל אירופה. הייתי כבר בהריון עם אסף בחודש השמיני שנולד חודש וחצי אחרי שהגענו לאנגליה. אלי נולד חודש וחצי לפני שחזרנו מאנגליה.

כשחזרנו הביתה לקבוץ, הייתי האקונומית הראשונה עם יעקב דרורי ז"ל. יום אחד הוצע לי לעבוד במרפאת השיניים. יצאתי להשתלמות ועבדתי במרפאה – עשרים ושלוש שנים!

כשנתיים לאחר שהתחלתי לעבוד במרפאה, הגיעה לנתיבות עליה מאד מעניינת של עולי רוסיה וביקשו ממני לעבוד שם כמתנדבת. ביקשתי לצאת ללימודים, והשתתפתי בקורס הראשון של בלהה שפר להנחיית הורים. בלהה ייצגה בקורס הזה הן את מכון "אדלר" והן את "אמונה". לימים נבחרתי להנהלת "אמונה". לאחר גמר הלימודים במכון "אדלר" קיבלתי הסמכה כמנחה, ושמונה- עשרה שנים העברתי חוגי הורים, גם כמומחית לגיל השלישי. התקופה שעבדתי במכון "אדלר" חפפה את התקופה שעבדתי במרפאה. גם בסעד נבחרתי לוועדות, ביניהן ועדת קליטה. במסגרת שנות פעילותי בנתיבות ארגנתי קייטנות לאמהות ברוכות ילדים ואת הטיולים למשפחות.

כאשר סיימתי את עבודתי במרפאה הציע לי מזכיר הפנים- עופר שלומי לרכז את "מעוז מול עזה" שלדעתו תפקיד זה התאים לי. קיבלתי את "המעוז". לימודי במכון "אדלר" עזרו לי מאד, וברוך השם – הלך לי טוב גם כאן. כעבור שנה התחילו לשאול אותי המנחים ומורי הדרך מדוע אין אצלנו גם ארוחת צהריים. באתי הביתה והצעתי לתת גם ארוחת צהריים. בחדר האוכל אמרו לי "לא! מה אנחנו מסעדה או קייטרינג?" עניתי שאעשה זאת בעצמי- וכך היה. לאט לאט הבינו שזה מכרה זהב והיום עובדה זו ברורה לכל.

דולי, עולה חדשה שהצטרפה לגרעין הצרפתי, הגיעה אלינו משדה-אליהו ואומצה על-ידינו. היא הכירה בעיר בחור בשם משה טבק וטכס הנישואין נערך בקבוץ. הוא רצה להישאר בעיר והיא רצתה לגור בקבוץ, אבל כפי שאומרים בירושלים – הולכים לגור לפי רצון הבעל. כאשר משה בעלה נהרג בתאונת אימונים, היא בקשה מנציגי הצבא שיצרו אתנו מיידית קשר כך שנהיה לצדה ברגעיה הקשים. דולי מאד רצתה לקבור אותו בסעד, אך הוריו רצו שייקבר בדימונה ושם הוא נקבר. התחלנו לדון מה לעשות עם דולי ושני הפעוטים שלה. הוחלט שהם יעברו לסעד וביקשו מאתנו לאמץ אותם. היא נקלטה בקבוץ כבת משק שחזרה למשפחתה המקורית.

לאחרונה עברתי תקופה לא קלה כאשר חיים אישי ע"ה נפטר בשיבה טובה, לאחר חיים משותפים יפים ואיכותיים. ותוך שנה נפטר גם אסף בנו היקר ע"ה ממחלה קשה. עם כל זאת – אני רואה זכות גדולה לראות את המשך הדורות ואת ילדיי הבונים את בתיהם. ובקיבוץ שלי – לא קל לי לקבל את השינויים. אבל צריך לזרום ולקבל את הטוב במה שיש.

הוצאה מהאד"ש

אין לקחת כלי מכל סוג שהוא השייך לגד"ש ובפרט טרקטורים! לשימוש פרטי או ענפי, ללא אישור מפורש- מאביגד טובים או מדובי גינזברג. אנא חסכו מעצמכם את אי הנעימות שעלולה להיווצר כתוצאה משימוש ללא רשות.

דובי א'נלזברג

אולצת רכב

אין לשנות בשום אופן את לחץ האוויר בצמיגים בכדי להתאימם לנסיעות מיוחדות. מדובר בפגיעה חמורה בבטיחות המסכנת את שלום הנוסעים!

ביטול כריות אוויר עבור תינוקות היושבים במושב הקדמי, מותרים רק בתיאום מראש!! במקרים רבים שכחו הנהגים לבטל את הביטול ובכך סיכנו את הנוסעים שבאו אחריהם.

מצלמת המהירות בדרך ליישובי 'עמק בית שאן' הספיקה לצלם רבים מחברינו ואף לשלוח תמונה למזכרת בתוספת דרישת- תשלום ונקודות חובה...בקצב הנוכחי עוד נגיע לתמונת מחזור משותפת.

אנא הניחו את הרגל בעדינות על דוושת הגז, בדרככם לצפון!

הרכבים המשמשים לסידור הרכב מיועדים רק לנסיעה בדרך סלולה! כל נסיעה בדרכי עפר מסבה נזקים לרכב ומחייבת ניקוי מיידי (על חשבונו של הנהג כמובן..)

נסיעה טובה ורכוזה

מהשנה למת

וחג הקציר בפורי מעשיך, אשר תזכר בשדה; וחג האסף בצאת השנה, באספך את-מעשיך מן-השדה. שמות כ"ג, ט"ז

ראש חודש סיוון מבשר על בואו הקרוב של חג השבועות הנקרא גם חג מתן תורה, חג הקציר, וכן חג הביכורים.

מכון הגזר

מזה למעלה מחודש ימים עובד המכון שלוש משמרות סביב השעון. אנו נמצאים כעת ממש בשיאה של העונה שנמשכת כידוע עד אמצע חודש יולי. כתוצאה מההכנות והשיפורים הטכניים, וכן התארגנות בכוח אדם שביצענו בטרם העונה, אנו מצליחים להגיע לתפוקות גבוהות שלא ידענו קודם.

עם זאת, למרות הביצועים המשופרים מאוד של המכון, אין אנו מצליחים לעמוד במילוי כל ההזמנות של לקוחותינו בארץ ובח"ל.

השוק הרוסי שבשנה קודמת היה במשבר גדול מאוד, חזר לנפח ההזמנות הגדולות של השנים הקודמות וגם המחירים שאנו פודים משוק זה סבירים בהחלט עד כה. בשאר שוקי היצוא אנו פועלים במרץ על מנת להשתדל ולתת מענה הולם למירב הדרישות שלהם, לא תמיד בהצלחה מלאה.

באופן כללי, המחירים שאנו פודים עבור התוצרת עד כה סבירים ובהתאם לתכנון.

גם הגזר המגיע מהשדה השנה בריא ויפה יותר בהשוואה לשנה שעברה, ואם העונה תימשך במתכונת זו ולא יחולו משברים כל שהם, נוכל לקוות ולצפות לעמידה בתוכנית השנתית, אי"ה.

גד"ש

חלקות הגזר הולכות ונאספות. התפוקות הגבוהות של המכון, מכתובות קצב הוצאה גדול משהיינו מבצעים עד כה. הדבר מצריך שיפור בתפעול ובלוגיסטיקה של הענף. החלקות שנאספו, מקבלות עיבוד מידי לקראת זריעה של הגידול הבא.

השיבולים הזהובות עומדות זקופות ומלאות מוכנות לקצירן. החורף החל מצוין וירד הרבה מאוד גשם. אך סיומו היה "יבש" לחלוטין. נקווה כי תופעה זו לא פגעה ביבול החיטה הצפוי.

גם חלקות תפ"א נמצאות לקראת אסיף, ונקווה כי נראה ברכה ביבול.

השנה הרחבנו את "הגידולים הנוספים" – החימצה והקצח, שבשל הברכה שאנו רואים מהם הולכים ותופסים מקום בלוח המזרעים של הגד"ש.

חממת סעד אסף

כל החממות, ובתי הרשת "עמוסים לעיפה" בצמחי אמריליס בשלבי גידול שונים – התפוקה של המתקנים הקיימים קרובה לשיא היכולת. תוצאות השיווק של השנה שהסתיימה זה מכבר היו טובות ולפי דברי עזריאל, לאחר סיוור אצל לקוחותינו, נראה כי כך תראה גם השנה הבאה עלינו לטובה. גם בגידול ושיווק הקנות אנו ממשיכים להתפתח ולצמוח בכמות ובאיכות.

על אף אי הסכמות ולעיתים גם חילוקי דברים עם חברת הזרע, נראה כי המחירים שהצלחנו להגיע לסיכום עימם ישפרו את הביצועים של תחום זה.

גם בשותפות שלנו בתאילנד אנו מצליחים להגיע לביצועים חקלאיים טובים בהחלט. החווה שלנו מתפתחת וצומחת, ובעונה הבאה נוכל לשווק ממנה בצלי איכות בהיקף של כ- 500 אלף בצלים, והמשמעות היא כי הגענו לחווה המהווה תוספת של למעלה מ- 30% לזו שלנו פה, ועוד היד נטויה.

אך פה צריך להזכיר כי אנו ניצבים לפני בעיה הולכת וגדלה, בעיה שהופכת להיות משמעותית ביותר ביכולת שלנו לתפקד – עובדים. המדינה הולכת "וחונקת" את האפשרות להיעזר בעובדים זרים.

מזה שנתיים אנו עוסקים בלימוד ורכישה של פתרונות טכנולוגיים להקטנת התלות בכוח אדם. במקביל אנו מנסים להכשיר קבוצות עובדים מאחינו הבדואים וכן קבוצות של עובדות מעיירות הסביבה, אך הדרך אל ההצלחה עדיין אינה ברורה.

פופלי

מאמצי הצוות נושאים פרי. נראה כי כפי שסברנו בסוף השנה הקודמת, הענף יצא מתקופה לא קלה עם סיום המכירה של המלאי הקיים, והוא ממשיך וצובר הישגים. אנו מרחיבים את חוג הלקוחות וצומחים ברמת ההכנסות וברווח. עם הצמיחה והפיתוח המתמשכים של תחום הפופקורן, אנו בוחנים כעת הרחבת הפעילות בתחום המיון, האריזה והאחסון של התוצרת, וזאת במטרה להגדיל את המרווח הכספי שנוכל "להשאיר בבית". בתחום החנות אנו מתכוונים להקטין בהדרגה את הפעילות ולנסות לאזן את התקציב של תחום זה.

דיווח על שאר הענפים יימסר בשבוע הבא.

אדמה, רגלי מהלכות יחפות.	אדמה, אני קשובה לקולך.
אדמה, פנייך חמות ועוטפות.	אדמה, תמיד ולאן שאלך.
אדמה, עיניים חומות בי צופות,	אדמה, השביל בו אסע הוא שבילך,
אמא אדמה.	אמא אדמה.

אדמה - נותנת פריה לכולם.
 אדמה - טובה ותמימה לעולם.
 אדמה - למדי נא את בנך האדם.
 אמא אדמה.

את life, וחי nne

חלופ